

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 22. ledna 2020 **stížnost odsouzeného Jana S [REDAKCE], narozeného [REDAKCE]** proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 8. listopadu 2019, číslo jednací 3 PP 154/2019 – 39 a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením soud I. stupně zamítl podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku žádost o podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozhodnutím Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 8. 2018, sp. zn. 6T 88/2017 a Okresního soudu v Trutnově ze dne 21. 11. 2018, sp. zn. 4T 162/2018. Dospěl totiž k závěru, že odsouzený sice vykonal polovinu trestu, svým chováním prokazuje ve výkonu trestu polepšení, jeho chování a vystupování ve věznici proto není zásadní překážkou jeho podmíněného propuštění, nicméně s ohledem na to, že má s vězeňským prostředím opakované dřívější zkušenosti (je výkonu trestu odnětí svobody popáté), zjevně ví, jak vystupovat, aby měl výkon trestu pro něj co nejpríznivější vývoj. Zásadní překážku pro vyhovění žádosti odsouzeného spatřuje okresní soud v tom, že odsouzený nesplnil podmínku příznivé prognózy vedení řádného života. V této souvislosti akcentoval, že odsouzený jeví rysy recidivy trestné činnosti, neboť v rejstříku trestů má již 19 záznamů, které rovnoměrně pokrývají období celého jeho dospělého života. Vykonal již čtyři nepodmíněné tresty, ty však zjevně nevedly k jeho nápravě, neboť trestnou činnost páchá opakovaně, jde přitom často i o trestnou činnost spojenou s nerespektováním úředních popř. soudních rozhodnutí. Za podstatný prvý soud považuje i fakt, že odsouzený do výkonu současného trestu nenastoupil dobrovolně a byl dodán orgány Policie ČR.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. Namítá v ní, že napadené usnesení je vadné, neboť soud dostatečně nevzal v úvahu jeho výborné hodnocení z výkonu trestu. Akcentuje, že nikdy v minulosti ve výkonu trestu nedosáhl, jako nyní, na I. skupinu vnitřní diferenciaci, jeho chování proto nelze vykládat jako účelové. Zdůrazňuje i to, že je pracovně zařazen na pracovišti s volným pohybem mimo vaznici. Domnívá se současně, že to, že má přislíbeno zaměstnání s výdělkem kolem 30 000, - Kč a zajištěné bydlení u partnerky (bez nutnosti platit nájem), je dostatečnou zárukou, že bude žít řádně a splácet své dluhy. Je si vědom, že poskytnutá šance je poslední, nechťel by proto svou rodinu ani potenciálního zaměstnavatele zklamat. Pobyt ve věznici Váňovice jej poučil, podobnou situaci již znovu zažít nechce.

Z důvodu podané stížnosti přezkoumal krajský soud jako soud II. stupně správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které předcházelo, v rozsahu stanoveném v § 147 odst. 1 tr. řádu, stížnost odsouzeného však důvodnou neshledal.

Soud prvního stupně totiž provedl řízení, které netrpí žádnou procesní vadou, v něm opatřil a důsledně posoudil všechny pro rozhodnutí potřebné podklady, s nimiž se také důsledně vypořádal. Podle mínění stížnostního soudu přitom nepochybil, pokud dospěl k závěru, že podmíněné propuštění v souzeném případě v úvahu nepřichází, neboť i když odsouzený vykonal potřebnou část trestu a svým chováním a plněním povinností do značné míry prokázal polepšení, neskýtá záruku, že bude při podmíněném propuštění žít řádně.

Z hodnocení věznice totiž vyplývá, že odsouzený byl čtyřikrát kázeňsky odměněn, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, program zacházení aktivně plní, zapojuje se do práce na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

oddíle i na přiděleném pracovišti u společnosti CS-ANEXIA a jeho chování a jednání je hodnoceno jako bezproblémové, nicméně nelze pominout, že jeho polepšení se takto výrazně projevuje až v poslední době před podáním žádosti o podmíněné propuštění, když pracovní zařazen byl až v červenci 2019, přesto, že ve výkonu trestu je již od února 2018. Takové chování právem okresní soud považoval za ne zcela jednoznačný projev polepšení, ale spíše za výraz určité adaptace na prostředí výkonu trestu odnětí svobody, když odsouzený toto prostředí zná, neboť je ve výkonu trestu popáté.

Naprosto správně pak okresní soud dovodil i to, že odsouzený neskýtá záruku, že v případě podmíněného propuštění bude žít řádně, a nesplňuje tak zejména třetí podmínku aplikace § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Zásadní význam má totiž právě to, že odsouzený trestnou činnost, za níž uložený trest aktuálně vykonává, spáchal opakovaně necelý rok poté, co vykonal předchozí nepodmíněný trest. Šlo přitom opakovaně o trestnou činnost stejného typu (majetkovou ve formě podvodu či zpronevěry) a průběžně se dopouštěl i přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Vykonal totiž 19. 1. 2010 roční souhrnný trest odnětí svobody uložený rozsudkem Obvodního soudu Praha 10 ze dne 5. 3. 2008 sp. zn. 1 T 210/2006, nicméně tu trestnou činnost, za níž byl posléze postižen trestem uloženým rozsudkem Okresního soudu Liberec ze dne 28. 4. 2016 sp. zn. 3 T 124/2013 (následně modifikovaným rozsudkem téhož soudu ze dne 28. 8. 2018 sp. zn. 6 T88/2017) spáchal již v dubnu 2011, následně v únoru a březnu 2012. Následně vykonal 18. 12. 2013 jednadvacetíměsíční souhrnný trest odnětí svobody uložený rozsudkem Okresního soudu Liberec ze dne 31. 5. 2012 sp. zn. 5 T 240/2009. Trestnou činnost, za níž mu byl posléze uložen trest rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 8. 2018, sp. zn. 6 T88/2017, pak odsouzený spáchal v září 2014, dále ji páchal od března do srpna 2015 a konečně i v červnu 2016. Právem tak okresní soud konstatoval, že trestná činnost provází celý dospělý život odsouzeného, dopouští se jí i přes vykonané nepodmíněné tresty odnětí svobody i tresty alternativní. Riziko recidivy je tak v jeho případě enormně vysoké, pokud jej od předchozí trestné činnosti neodradily vykonané tresty, těžko předpokládat, že nyní by situace byla jiná, a to i přes proklamované zázemí (když o bydlení navíc odsouzený hovoří poněkud neurčitě, zaměstnání má příslibeno pouze smlouvou o smlouvě budoucí). I stížnostní soud je stejně jako soud I. stupně toho názoru, že pro takto výrazné riziko recidivy bude třeba zaměřit se na vyhledání vhodných terapeutických a resocializačních programů, které se mu ve výkonu trestu nabízejí, bude nezbytné upevňovat pracovní návyky, za žádoucí je možné považovat i navázání kontaktu s Probační a mediační službou.

Napadené usnesení proto bylo shledáno zákonným a odůvodněným, v řízení, které mu předcházelo, nedošlo k žádnému porušení trestního řádu. Stížnost odsouzeného tak nebyla shledána důvodnou, proto byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 22. ledna 2020

Mgr. Josef Gotěk v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková